

λογικοῦ αὐτῆς. Ἡ Κ. Νέκερ, λέγει ὁ βιογράφος, εὗρεν ἐν τῷ χριστιανισμῷ καὶ δύναμιν καὶ κανόνα· ὑπέταξεν αὐτῷ πάσας τὰς σκέψεις τοῦ ἰδίου συγγραμμικτοῦ χωρὶς νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν. . . Κατῴρθωσε νὰ συνυπάρχωσιν αὐτῇ ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ καὶ δυνάμει τῆς πίστεως καὶ δυνάμει τοῦ λόγου. . . εἶχε μάθει ν' ἀκολουθῇ ἀδιστακτικῶς τὸν ἀνθρώπινον λόγον εἰς πάσας τὰς τακτικὰς ὁδοὺς, τὰς ὁποίας ἠνοιξεν ἐκυτῇ ἡ ἐλευθερία, πιστεύουσα μετὰ πεποιθήσεως ὅτι κατὰ τὴν ἄκραν τῶν ὁδῶν τούτων ἠθέληεν ἶδει ἀνακύπτουσιν καὶ ἐπικρατοῦσαν τὴν θρησκείαν» (*Notice sur Mme Necker.*)

Ὁ τίτλος αὐτὸς τοῦ ὠραίου βιβλίου τῆς *Mme Necker Ἀγωγή βαθμιαία*, δὲν πηγάζει ἐκ τῆς πεφωτισμένης θρησκείας, ἣν ἐδίδασκεν αὐτὴν ὁ ἐνδοξος αὐτῆς πατήρ, ὁ B. de Saussure; Κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἡ ἀγωγή δὲν εἶναι ἔργον ἀκαριαῖον, τελειῶν μετὰ τῆς νεότητος· ἐξ ἐναντίας, καθ' ἐκάστην ἡμέραν προοδεύομεν. Πρὸς τί ὁ διεξοδικὸς βίος, ἐὰν δὲν προσῆγγιζεν ἡμᾶς καθ' ἐκάστην πρὸς τὴν θείαν τελειότητα τὴν ὁποίαν προτείνει ἡμῖν ὁ Χριστὸς ὡς σκοπὸν πρὸς ὃν εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ τείνωμεν, χωρὶς ὅμως νὰ φθάσωμεν ποτε εἰς αὐτόν; Τίς εἶπε πρὸς ἡμᾶς ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὕτη τοῦ ἡθικοῦ ἡμῶν ὄντος λήγει μετὰ τῆς παρούσης ζωῆς καὶ ὅτι ἐν τῇ αἰωνιότητι δὲν θέλομεν μεταβαίνει ἀπὸ ἀρετῆς εἰς ἀρετήν; Ὅπως δὴ ποτε ἐκάστη ἡλικία ἔχει τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς, ἥτις προδιαθέτει ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ ὑπομείνωμεν τὰς δοκιμασίας καὶ νὰ ἀναπληρώμεν τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς· τὰ καθήκοντα τῆς νέας κῆρας δὲν εἶναι ὁποῖα καὶ τὰ τῆς ἐγγάμου γυναικὸς, καὶ τὰ τῆς μητρὸς εἶναι σπουδαιότερα τῶν τῆς συζύγου. Εἶναι ἀπάτη προερχομένη ἐκ τῆς ἀθεραπεύτου ἡμῶν ὀκνηρίας, ἀσυμβιβάστου πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χριστιανισμοῦ, τὸ νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπάρχει ἐποχὴ τοῦ βίου προωρισμένη εἰς ἀνάπαυσιν. «Θέλω ἀναπαυθῆ εἰς τὴν αἰωνιότητα, ἔλεγεν ὁ μέγας Arnauld, ἥτις εἶναι ἀρκετὰ μακράν!» Πῶς ν' ἀναπαυθῇ ἐντελῶς ὁ νοήμων καὶ φιλόανθρωπος ὅταν ὑπάρχωσι καὶ παθήματα ἵνα θεραπεύσῃ καὶ προλήψῃς ἵνα ἐκριζώσῃ καὶ ὑποκρισάι ἵνα θεατρίσῃ καὶ τυραννίαι ἵνα πολεμήσῃ;

Ἡ Κ. Necker de Saussure, ἥτις εἶχε ζητήσει ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ πάσας αὐτῆς τὰς ἐμπνεύσεις, εὗρεν ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ ἐν ὑπομονῇ ἀληθῶς χριστιανικῇ παραμυθίαν τῶν στερήσεων εἰς ἃς ὑπέπεσεν ἐναντίον προῦρου βαρνηκαίας. «Οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ ὑποφέρῃ ἐξ ἀδυναμίας θελήσεως πλέον τοῦ δέοντος. Πάντα σχεδὸν τὰ φιλολογικὰ αὐτῆς ἔργα ὑπηγορεύθησαν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ παλαίσῃ πρὸς τινὰ θλίψιν, ἢ νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς λογισμοὺς αὐτῆς ἀπὸ τινος ἀνία-

ροῦ ἀντικειμένου. . . Ἐγραφεν, ὅπως φθάσῃ εἰς τὴν γαλήνην, ἣν τινα προξενεῖ ἡ σκέψις ὅταν συμβιβάζεται μετὰ τῶν νόμων τῆς Προνοίας καὶ ζητῇ τὴν ἀλληλουχίαν αὐτῶν.»

Τοιαύτη τις δραστηρία καὶ διακεκριμένη γυνὴ εἴλκυσε τὸν θαυμασμὸν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Κόππετ, πλησίον τῆς εὐγλώττως συγγραψάσης τὴν *Κόρινθαν*. Τῶν συγχρόνων τις, οὗ τινος τὴν προσοχὴν εἴλκυσε ἰδίως ἐκείνη, ἐξεικονίζει αὐτὴν πολλὰ περιέργως. Ὁμιλήσας περὶ τῆς σταθερότητος καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ νοῦς αὐτῆς τὸν ὅποιον εἶχε γυμνάσει ἡ συνεχὴς μελέτη, ὡς καὶ περὶ τῆς ἱκανότητος ἣν εἶχε νὰ μεταβῇ ἐυκόλως ἀπὸ τούτου εἰς ἐκεῖνο τὸ ἀντικείμενον, ὁ βιογράφος προστίθει ταῦτα. «Χαρακτήρες εὐγενεῖς καὶ ἐμβριθεῖς καὶ βλέμμα ὀξὺ ἀλλὰ γλυκύτατον, ἡρμοζόν κάλλιστα εἰς τὴν ἰσχυράν καὶ σπουδαίαν αὐτὴν φύσιν. Τοσούτῳ δὲ αἱ ἰδέαι τῶν ἄλλων εἴλκον τὴν προσοχὴν αὐτῆς, ὥστε ἀμέσως ἠσθάνοντο ἐαυτοὺς εὐχαριστημένους οἱ ὀμιλοῦντες. Καὶ ἐὰν μεταξὺ τῆς ὀμιλίας ἐφαίνετο αἰφνης συλλογιζομένη, τοῦτο ἀπεδείκνυεν ὅτι λέξις τις προὔξεν ἤσεν αὐτῇ ἐντόπωσιν· ἐπανήρχετο δὲ εἰς τὴν ὀμιλίαν ἀναλύουσα καὶ γονιμοποιούσα ὅ,τι εἶχε παρέλθει ἀπαρατήρητον. . . Ἡ Κ. Necker ἐζήτην νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τῶν ἄλλων, νὰ συνδέσῃ οὕτως εἰπεῖν πάντα τὰ διεσχορπισμένα νήματα, νὰ συμβιβάσῃ τὰ πάντα ἐν ἀληθείᾳ· ἀλλ' ἡ προαίρεσις αὕτη ἀντεσταθμίζετο ὑπὸ ἀδαμάστου παρρησίας· καὶ ὅσας τὰ ζητήματα εἶχον ἐγγὺς ἡ πόρρωθεν ἡθικὴν τινα σημασίαν, οὐδεμίαν ἀνθρωπίνην δύναμιν ἦτο ἱκανὴ νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἰδίαν δόξαν. Μεταξὺ ὅμως τῆς τοσαύτης θερμότητος, τὰ εὐμενῇ αἰσθήματα ἔμενον ἀδιάσειστα, ὥστε οὐδεμία πικρία κατὰ προσώπων ἐμειγνύετο ποτε εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ὁρμήν.» (*Notice sur Mme Necker de Saussure.*)

(Ἐπεται συνέχεια.)

ΔΩΡΑ ΙΣΤΡΙΑΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΙΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ.

Εἰ καὶ ἐπραγματεύθημεν ἄλλοτε ἐν τῇ *Πανδῶρᾳ* περὶ Σινῶν, ἐπανερχόμεθα ὅμως καὶ πάλιν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου, ἀνεξαντλήτων οὐσῶν τῶν περὶ τοῦ ἄχανοῦς τούτου Κράτους διαφορῶν εἰδήσεων.

Ἡ Σινικὴ Αὐτοκρατορία ἀποτελεῖ ἀπέραντον κλιτὸν ἀρχομένην ἀπὸ τῶν ὑψίστων ὀρέων τῆς Θιβητικῆς χώρας καὶ καταλήγουσαν μέχρι τῆς καλουμένης Ξανθῆς θαλάσσης. Ἐκ Κασγαρίας μέχρι τῶν ἐκβο-

Ἰὼν τοῦ Ἀμούρου ποταμοῦ ἐκτείνεται κατὰ 4350 λεύγας εἰς μήκος· καὶ ἐκ τῶν Σαῦκνοκίων ὁρέων μέχρι τοῦ ἀπέναντι τῆς νήσου Χαϊνάνης μεσημβρινοῦ ἀκρωτηρίου κατὰ 850 λεύγας· δηλαδή μεταξὺ τῆς 21^ο καὶ 41^ο βορείου πλάτους· ἔχουσα παράλιον ἐκτασιν χιλίων λευγῶν, καὶ 670,000 τετραγωνικῶν λευγῶν ἐπιφάνειαν· καὶ κατοίκους κατὰ τινὰς μὲν 450, κατ' ἄλλους δὲ 330 ἑκατομμύρια. Κατὰ δὲ τὰς ἐπισήμους πολιτειογραφικὰς εἰδήσεις τὰς δημοσιευθείσας ἐν ἔτει 1845, ὑπὸ αὐτῆς τῆς Σινικῆς Κυβερνήσεως, ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἀνέβαινεν εἰς 330 ἑκατομμύρια ψυχῶν.

Ὁ λόρδος Μακαρτανέως, ὁ παρὰ τῇ Σινικῇ αὐλῇ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας περὶ τὰ τέλη τῆς ληξιάσης ἑκατονταετηρίδος, δίδει τὰς ἐξῆς πληροφορίες περὶ τῆς κυρίως Σινικῆς χώρας.

Ἐπαρχίαι	ἐκτασις εἰς □ μίλια	εἰς πλέθρα.
Πε-σε-λί	58,949	37,727,360.
Κιόγγ-σου (δύο ἐπαρχ.)	92,964	59,495,048.
Κιόγγ-σι	72,476	46,192,640.
Τσε-κιόγγ	39,450	25,056,000.
Φου-κιάν	33,480	34,227,200.
Χου-χιάγγ (Χου-σε) (Χου-νάν)	144,770	92,625,800.
Χο-νάμ	65,404	41,666,560.
Σιάν-τύγγ	65,404	41,666,560.
Σιάν-σι	55,268	35,171,520.
Χέν-σι	154,008	98,565,420.
Κάν-σὺ		
Σεσοῦ-σιουάν	166,800	106,752,000.
Κιόγγ-τύγγ	79,456	50,851,840.
Κυόγγ-σι	78,250	50,080,000.
Τουν-νάν	107,969	69,100,160.
Κουέ-τσόου	64,554	41,314,560.
	1,297,999.	529,341,360

Κατὰ τὰς πληροφορίες αὗς δίδει ὁ Ρένζης ἡ Σινική Αὐτοκρατορία ἔχει τὸν ἐξῆς πληθυσμὸν.

Ἡ κυρίως (ψυχᾶι	445,474,000.
Σινική (ζῶντες ἐπὶ πλοίων	2,448,000.
Μανδαρίνοι καὶ κατώτεροι ὑπάλληλοι	102,000.
Στρατὸς ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης	906,000.
	448,897,000.
Κορέα	8,463,000.
Θιβeticὴ καὶ Βυτανικὴ χώρα	6,800,000.
Μαγκιουρία, Μογγολία, Δουγγαρία,	
Υφισταμένη καὶ ἄλλα ὑποτελεῖς χώραι	9,000,000.
Ἀποικίαι	40,000,000.
	483,160,000.

Κατὰ τὸν αὐτὸν Ρένζην ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ ταύτῃ δαπανῶνται ἑτησίως:

Διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους φράγκα 28,919,224, πρὸς διατήρησιν 9,222 δημοσίων λειτουργῶν.

Διὰ τὸν στρατὸν συγκαίμενον ἐξ 4,259,200 ἀνδρῶν, φράγκα 166,498,728.

Ἡ πρὸς συντήρησιν τοῦ στόλου δαπάνη εἶναι τῷ Ρένζι ἄγνωστος.

Δαπανῶνται δὲ ἑτησίως πρὸς ἐπισκευὴν τῶν ὀχθῶν τοῦ χιόγγ-χό-μύγγ καὶ τοῦ Γι-χὺ ποταμῶν φρ. 8,000,000.

Οἱ ἑτησίως εἰσπραττόμενοι φόροι ἀναβαίνουν εἰς φράγκα 279,838,736.

Ὁ ἐπὶ τοῦ ὀρυζίου καὶ σίτου ἀποδεκατώσεως φόρος ἀποφέρει ἑτησίως εἰς εἶδος λίτρας 758,407,725.

Ὁ ἐναποτεταμεινένος σίτος καὶ τὸ ὀρύζιον ἐν ταῖς δημοσίαις ἀποθήκαις ἀναβαίνει εἰς λίτρας 5,605,587,875, ἡ δὲ ἀξία αὐτῶν ὑπολογίζεται εἰς φράγ. 590,164,264.

Ἵστε τὸ ὅλον τῶν ἑτησίων ἐσόδων τοῦ κράτους ὑπολογίζεται εἰς φργ. 870,000,000· εἰς 2 προσθετέος.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐν Καντόνη διατριβόντων ξένων φόρος, ἐκ φράγκων 6,000,000.

Ὁ ἐπὶ τῶν σπρικῶν καὶ ἄλλων ὑφασμάτων φόρος, ἐκ φργ. 50,000,000.

Περιέχει δὲ καὶ 2,796 ναοὺς, 4,493 φρούρια 3,606 μονὰς, 10,809, ἀρχαίας οἰκοδομὰς, 3,158 λιθοκτίστους γεφύρας, ὧν πολλαὶ ἔχουσιν ἑκατὸν ἀψίδας, 765 λιμένας, 14,607 ὄρη καὶ 1,659, πόλεις, ὧν τινες περιέχουσι δύο ἑκατομμύρια κατοίκων. Ἐχθὲ δὲ καὶ πλῆθος διωρύγων, ἐν αἷς διαπλέει ἀναρίθμητος ἀριθμὸς πλοικρίων, ὅπως λέγουσιν αὐτοὶ οἱ ἐντόπιοι 9,999 καὶ ἀπειρίαν ὁδῶν κατὰ παντοίας διευθύνσεις ἐκτενομένων, ἐν αἷς περιφέρονται μυριάδες ἀμπελῶν, ζώων καὶ ἀνθρώπων.

Ἡ Αὐτοκρατορία διαιρεῖται σήμερον εἰς 18 ἐπαρχίας, ὧν ἀξιοσημειωτὸς ἐστὶ ἡ καλουμένη Πε-σε-λί, ἥτις διαχωρίζεται ἐκ τῆς Μογγολίας διὰ τοῦ μακροῦ τείχους· περιέχει δὲ 140 πόλεις σὺν τῇ πρωτεύουσῃ Πε-κίγγ ἢ Πεκίνον, ἥτις περικυκλοῦται ἐξ ὑψηλοῦ κεραμείου τείχους ἐννέα λευγῶν ἐκτάσεως εἰς περίμετρον· ἔχει δέκα ἐξ μεγάλας μακρινὰς πόλεις καὶ διαφόρους λαμπρὰς οἰκοδομὰς καὶ τερπνοτάτους κήπους. Ἀπαντα σχεδὸν τὰ οἰκήματα εἰσὶ μονόροφα, καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος κατεσκευασμένα ἐκ τινος ξύλου καλουμένου βαμβού, τῶν δὲ πλουσίων ἐκ ξύλου κέδρου, κομιζομένου 500 περίπου λεύγας μακρόθεν. Αἱ ὁδοὶ ἅπασαι εἰσὶν εὐθεῖαι καὶ παράλληλοι, ἀλλὰ μὴ λιθόστρωτοι καὶ ἀκάθαρτοι· μεταξὺ δὲ λαμπρῶν οἰκοδομῶν καὶ πολυτελεῶς κεχρυσωμένων ἀποθηκῶν ὑπάρχουσι καὶ

πλείστα ἐρείπια, πανυχροὶ οἰκίσκοι, σωροὶ ἀκαθαρσιῶν κ.λ. Ἐκαστον τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων φέρει προγραφὴν ἐν ἣ ἀναφέρονται τὰ κυριώτερα τῶν πωλουμένων, ἐπὶ τέλους δὲ τὴν φράσιν· Πύ-χῦ, δη-λαδὴ δὲν θέλετε ἀπατηθῆ. Εἰς διάφορα τῆς πόλεως μέρη ἀπαντῶνται τερπνότατοι κῆποι, καὶ λίμναι ἐνθα διπλέουσιν ὠραϊότατα κεχρυσωμένα ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ξανθοῦ χρώματος πλοῖαρια, καλούμενα ἐπιτοπίως σάπ-μάν, φέρονται ὀθόνας καὶ χορδὰς ἐκ φλοιοῦ βαμβοῦ. Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως καὶ θρικυβικαὶ τινες ἀξιόλογοι ἀψίδες, πάθ-λέθ καλούμεναι εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν ἐνδόξων τοῦ τόπου ἀνδρῶν· ἐφ' ἑκάστου δὲ λοφίσκου ἢ ὑψώματος ἀπαντῶνται ὠραῖα περίπτερα οἰκήματα (κυόσκια) καὶ σκηνώματα πολυτελέστατα, ὑφ' ἃ ἀναπαύονται οἱ μεγιστάνες καὶ βαθυπλοῦτοι, οἵτινες οὐδέποτε ἐξέρχονται πεζοὶ ἀλλὰ φέρονται ἐπὶ πολυτελῶν φορείων ἐν εἴδει κλινῶν, προπορευομένων ἐρίππων τινῶν παραμεριζόντων τοὺς ἐμποδίζοντας τὴν διαβάσιν ἀνθρώπους, ζῶα καὶ ἀμάξας, ἐνῶ πανταχόθεν ἀστυνομικοὶ κλητῆρες τύπτουσι διὰ ράβδων τοὺς ὅπωςδῆποτε διατράττοντας τὴν ἔσυχίαν, ἢ παρενοχλοῦντας τοὺς διαβάτας.

Οἱ τεχνῖται δὲν ἐργάζονται ὡς ἐν·Εὐρώπῃ ἐντὸς ἐργαστηρίων, ἀλλ' ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν ἐχόντων ἀνάγκην τοῦ ἔργου. Ὁ ράπτης παρ. χάριν μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων του μεταβαίνει καὶ ἐργάζεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἔχοντος ἀνάγκην φορέματος· αὐτῷ καὶ ὁ ξυλουργός, ὁ σιδηρουργός καὶ ἐνὶ λόγῳ πάντες οἱ τεχνῖται. Οἱ δὲ κουρεῖς περιφέρονται κατὰ τὴν πόλιν κρούοντες μικρὸν κώδωνα ὅπως εἰδοποιῶνται οἱ ἔχοντες αὐτῶν ἀνάγκην· συγχρόνως δὲ φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν πάντα τὰ ἀναγκαζοῦντα μὴ ἐξαίρουμένου τοῦ θρανίου.

Ἐν τῇ πόλει τούτῃ ἐδρεύει τὸ λεγόμενον Ἡγεμονικὸν δικαστήριον ἰσοδύναμον σχεδὸν πρὸς τὸ παρ' ἡμῶν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου Ὑπουργεῖον· ἐστὶ τὸ τῶν Μανδαρινῶν καλούμενον δικαστήριον, ὃ προτείνει καὶ παρουσιάζει εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τοὺς τῶν διαφόρων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν θέσεων ὑποψηφίους, καὶ συγχρόνως ἐπαγγυρνεῖ ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν δημοσίων λειτουργῶν τὸ δικαστήριον τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἢ τὸ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν· τὸ ἐπὶ τῆς παιδείας θρησκείας καὶ τῶν τελετῶν· τὸ τῶν ἱατρῶν, ἀστρονόμων καὶ δημοσίων οἰκοδομῶν· τὸ ἐπὶ τοῦ πολέμου· τὸ ἐπὶ τῶν κακουργημάτων ἢ καθ' ἡμᾶς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης· τὸ ἐπὶ τῶν λογοκρισιῶν· τὸ ἐπὶ τῆς ἀστυνομίας κ. λ. ἃ διεξάγουσι τὰς ὑποθέσεις ἀπαράλλாகτως κατὰ τοὺς αὐτοὺς τύπους καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν καὶ πρὸ τριῶν περίπου χιλιάδων ἐτῶν. Ἐστὶ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τῆς ἱστορίας δικαστή-

ριον, ὃ συλλέγει καὶ σημειοῖ τὰ τῆς ἐποχῆς γεγονότα καὶ ἐκάστης δυναστείας τὰς πράξεις, τὰς δὲ σημειώσεις ταύτας ἀποταμιεύει εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀρχεῖον. Εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο ὑπάρχει προσηρημένον καὶ τῶν εκπαιδευτικῶν καταστημάτων, ἔργον τοῦ ὁποῖου εἶναι νὰ ἐξετάζῃ τοὺς σπουδάζον-τας, νὰ προβιβάξῃ αὐτοὺς εἰς τὸ διδασκαρικὸν ἀξίωμα, καὶ νὰ ἐκλέγῃ τοὺς λογίους οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἐκφωνῶσι λόγους ἢ ν' ἀπαγγέλλωσι στίχους ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορος.

Ὑπάρχουσι πρὸς τοῦτοις λαμπρὸν ἀστεροσκοπεῖον, πλουσιωτάτη βιβλιοθήκη, μουσεῖα, τυπογραφεῖα, ἐκθέτων θρεφῶν καταστήματα, κατάστημα πρὸς ἐμβολιασμόν τῆς εὐλογίας, καὶ ἄλλα τούτοις ὅμοια. Ἐστὶ δὲ ἐκδίδονται ἐφημερίδες καὶ μάλιστα ἐπίσημός τις ἐφημερίς τῆς κυβερνήσεως, ὡς καὶ ἐπίσημος ἐπετηρίς (almanach).

Ὑπάρχουσι θεάτρα ἐν οἷς καθ' ἑκάστην ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι ἐσπέρας παριστῶσι κωμωδίας ὅλως διαφόρους τῶν ἡμετέρων. Εἰς δὲ τὸν μεγαλοπρεπῆ ναὸν τὸν ἀφιερωμένον τῷ Θεῷ Φὸ διατελοῦσι τριακόσιοι ἐκ Θεόετης ἱερεῖς διδάσκοντες τὴν θεολογίαν. Ὁ δὲ ναὸς ἐνθα ἀποτίθενται αἱ εἰκόνες τῶν αὐτοκρατόρων καὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν, τοσοῦτον εἶναι σεβαστός, ὥστε οὐδενὶ ἐπιτρέπεται νὰ πλησιάσῃ αὐτὸν ἔφιππος ἢ ἐφ' ἀμάξης.

Ἡ πόλις αὕτη ὠκοδομήθη τῷ 1267 ἔτει ὑπὸ Κυβιλαίου, ὅςπερ ἠναγκάσθη νὰ μεταφέρῃ τὴν πρωτεύουσιν πλησιέστερον τῆς Ταρταρίας, ἐνῶ πρότερον ἦτο πρωτεύουσα ἡ Νάν-κίγγ, κειμένη εἰς τινὰ κόλπον τῆς Ξανθῆς θαλάσσης, πόλις ἣτις καὶ νῦν θεωρεῖται ὡς τὸ πλέον πεπολιτισμένον μέρος τῆς αὐτοκρατορίας· ἐκ τῆς πόλεως δὲ ταύτης ἐξάγονται τὰ ἐκ σπρικοῦ καὶ βαμβακίου ἐντελέστερα ὑφάσματα ἀρίστης ποιότητος χάρτης, χλωρὸν (πράσινον) τέξιν καὶ ἄλλα χειροτεχνήματα.

«Ἡ πόλις Πέ-κίγγ, λέγει ὁ διάσημος περιηγητὴς Μάρκος Πόλος, ἢ καὶ Κάν-βαλιά, ἦτοι ἔδρα τοῦ ἡγεμόνος καλουμένη, τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο Τά-τοῦ. Τ' ἀνάκτορα, προστίθουσιν, εἰσὶ τετράπλευρα ἔχοντα ἐκατέρωθεν ἐνὸς μιλίου μήκος. Ἐκάστη δὲ πλευρὰ ἀποτελεῖ εὐμέγεθες καὶ ὠραῖον μέγαρον. Ἐν αὐτῷ διατηροῦνται πάντα τὰ πράγματα τοῦ Αὐτοκράτορος, δηλαδὴ τόξα, φρέτραι, ἐφίππια, χαλινοί, σχοινία, σκηνώματα, καὶ πάντα τὰ πρὸς πόλεμον ἀναγκαῖα.

«Τὸ ἀνάκτορον τοῦτο εἶναι τὸ μέγιστον τῆς ὕψους, μονόροφον μὲ ἀλλ' ἔχον ἱκανὸν ὕψος· ἡ στέγη μάλιστα εἶναι λίαν ὑψηλή. Οἱ τοῖχοι τῶν αἰθουσῶν καὶ τῶν δωματίων εἶναι κεκαλυμμένοι ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἀνάγλυφα παριστάντα γυναικας, ἀνδρας, πτηνὰ, τετράποδα καὶ διάφορα

ἄλλα ἀξιόλογα ἀντικείμενα. Ἡ μεγάλη αἶθουσα ἔχει τοσαύτην κατὰ μήκος καὶ πλάτος ἑκτασιν, ὥστε ἐν πάσῃ ἀνάσει δύνανται νὰ συμποσιάσωσιν ἐν αὐτῇ ὑπὲρ τὰς 6000 ἀνθρώπων. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν δωματίων εἶναι μέγιστος. Ἡ στέγη εἶναι ποικιλόχρους καὶ ἰδίως ῥοδόχρους, ἰώδης καὶ πρασίνη, καὶ τόσον ἐντέχνως στιλπνὴ ὥστε λάμπει ὡς χρυσοῦς καὶ κρύσταλλον. Διὸ μακρόθεν καὶ μάλιστα ἀπὸ μεγίστης ἀποστάσεως φαίνονται τὰ ἀνάκτορα στιλπνότατα ὥσάν ᾗσαν ἐκ μετάλλου. Ἔχουσι καὶ λαμπροὺς κήπους μὲ ὑψίκομα δένδρα κ. λ. Ποταμὸς δέ τις εἰσερχόμενος ἐξ ἐνὸς μέρους ἐξέρχεται ἄλλοθεν εἶναι δὲ τοσοῦτον ἐντέχνως περιπεφραγμένος ὥστε οὐδεὶς τῶν ἐν αὐτῷ ἰχθύων δύναται νὰ διαφύγῃ. Ἡ πόλις ἔχει περίμετρον 2½ μιλίων, σχῆμα κανονικὸν τετράγωνον, εἶναι περιτετειχισμένη καὶ ἔχει δύο θύρας, ἐφ' ἑκάστης τῶν ὁποίων ὑπάρχει οὐ μικρὸν μέγαρον ἐν ᾧ διαμένουσιν οἱ τὴν πόλιν φυλάσσοντες 2000 στρατιῶται. Αἱ ὁδοὶ τοσοῦτον εἰσὶν εὐθεῖαι ὥστε ἐκ τῆς μιᾶς πύλης φαίνεται ἡ ἑτέρα ἡ κειμένη κατὰ τὴν ἀπέναντι ἄκρην. Περιέχει δὲ ἡ πόλις διάφορα μέγαρα, καὶ ἰδίως ἐν τῷ κέντρῳ κεῖται ἐν κολοσσαίῳ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει μέγιστος κώδων τρεῖς καθ' ἑκάστην ἑσπέραν κρουόμενος, ὅπως ἑκαστος ἀποσυρθῇ εἰς τὰ ἴδια, οὐδ' ἔχει πλέον τὴν ἄδειαν νὰ ἐξέλθῃ μέχρι τῆς πρωῒας, ἐκτὸς ἂν ἔχῃ ἀνάγκην ἰατροῦ, φαρμάκου ἢ μαίης πρὸς περίθαλψιν ἀσθενοῦς ἢ τεκούσας.

» Ὅταν ὁ αὐτοκράτωρ συμποσιᾷ ἢ τράπεζα ἢ εἰς αὐτὸν προσδιοριζομένη εἶναι ὑψηλοτέρα τῶν ἄλλων, ὥστε καθήμενος κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ βόρειον μέρος βλέπει πάντας τοὺς θαιτυμόνας καθημένους πρὸς τὸ νότιον. Συγχρόνως δὲ συνδιατῶνται ἐκτὸς τῆς αἰθούσης τοῦ αὐτοκράτορος ὑπὲρ τὰς 40,000 προσκεκλημένων ἐκ διαφόρων ὑποτελῶν ἐθνῶν, οἵτινες ἐρχόμενοι κομίζουσι πολὺτιμα παντοδαπὰ δῶρα Ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ παρὰ τὴν τράπεζαν τοῦ αὐτοκράτορος ὑπάρχει μέγιστος ἐκ χρυσοῦ πίθος καὶ ἑκατέρωθεν αὐτοῦ δύο ἕτεροι μικρότεροι τούτων ὁ μὲν πρῶτος εἶναι πεπληρωμένος αἵνου, οἱ δ' ἕτεροι δύο ἄλλων ποτῶν. Ἐπὶ τῶν τραπεζῶν ἔχουσι δι' ἑκαστον ζεύγος θαιτυμόνων ἐν ἀγγεῖον ἐξ ἀρίστης πορσελάνης ποικιλόχρους καὶ κεχρυσωμένον, ἐμπεριέχον ὑπὲρ τὰς ὀκτὼ ὀκάδας αἵνου. Πρὸς χρῆσιν δ' ἑκάστου ὑπάρχει κοτύλη λαβιδοφόρος ἐκ χρυσοῦ. Οἱ δὲ ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ συμποσίῳ τὸν αὐτοκράτορα εἰσὶ πάντες μεγιστάνες, κρατοῦντες κεκαλυμμένα μὲ πολυτελεῖ σφαιρὴ ὑφάσματα τὸ στόμα καὶ τὴν ῥίνα αὐτῶν ὅπως μὴ μολύνῃ τὰ ἑδέσματα τὴ πνοὴ αὐτῶν. Ὅσάκις δὲ ὁ αὐτοκράτωρ λαμβάνῃ εἰς χεῖρας τὴν κοτύλην, παιανίζει ἢ ἐπὶ τούτῳ ὑπάρχουσα πολυάριθμος μουσικὴ, καὶ

πάντες οἱ παρευρισκόμενοι προσκυνοῦσι γονυκλινεῖς αὐτόν.

» Ὁ αὐτοκράτωρ τὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεώς του ἡμέραν ἐνδύεται ἐξ ὀλοχρύσων μεταλλίνων φορεμάτων, καὶ συγχρόνως ἐνδύονται πολυτελεῶς καὶ ὁμοιομόρφως 12,000 μεγιστάνων καὶ ἱπποτῶν, φέροντες ζῶνας ἐκ χρυσοῦ μετὰ μαργαριτῶν καὶ τιμαλρῶν λίθων. Ταύτας τὰς 12,000 ἀνδρῶν ἐνδύει οὕτω πολυτελεῶς ἰδίᾳ δαπάνῃ ὁ αὐτοκράτωρ τρεῖς καὶ δεκάκις τοῦ ἔτους τελουμένων διαφόρων τελεσῶν.

Οἱ τελευταῖοι ἐκ τῶν Σύγγων αὐτοκρατόρων ἔδρευον εἰς τὴν πόλιν Αἰγγαν (τὴν νῦν Ἀγγ-σέν-φῦ), ἣτις οὕσα ὠκοδομημένη κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐν τὸς τινος λίμνης ἀνεκάλει ὡς ἐκ τῆς τοπογραφικῆς θέσεώς της εἰς τὴν μνήμην τοῦ διηγουμένου ταῦτα Μάρκου Πόλου τὴν πατρίδα αὐτοῦ Ἐνετίαν. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην ὑπάρχουσι γέφυραι τοσοῦτον ὕψος ἔχουσαι, ὥστε διέρχονται ὑπ' αὐτάς τὰ πλοῖα χωρὶς νὰ κλίνωσι τοὺς ἰστούς. Τὰς γεφύρας ταύτας φυλάσσει πάντοτε ἀπόσπασμα στρατιωτῶν. Τὰ οἰκήματα καὶ τῆς πόλεως ταύτης εἰσὶ σχεδὸν ἅπαντα ἐκ ξύλου καὶ ἱκανὰ ὅλα ὁμοῦ νὰ χωρήσωσιν ὑπὲρ τὰς 600,000 οἰκητόρων. ἔχει πλατείας λιθοστρώτους 3,000 λουτρά, περίμετρον 100 μιλίων, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐν αὐτῇ λίμνης, ἐχούσης 30 μιλίων περίμετρον, καὶ ὅρος ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου ἔδρευει πάντοτε σῶμα φυλάκων παρατηροῦν μὴ ἐκραγῇ εἰς τι μέρος τῆς πόλεως πυρκαϊά· ἐὰν δὲ ἐκραγῇ, κρούει ἀμέσως διὰ σφυρῶν μεταλλίνους ἄζονας, καὶ οὕτως ὁ κρότος διαδιδόμενος καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν εἰδοποιεῖ τοὺς κατοίκους περὶ τοῦ κινδύνου.

Πρώτη κατοικία τῶν Σινῶν ὑπῆρξεν, ὡς λέγουσιν, ἡ πρὸς τὸ βορειοανατολικὸν μέρος τῆς αὐτοκρατορίας κειμένη χώρα Σιν-σὴ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σχέν-σὶ εἶχον ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον τὴν ἑδρὰν αὐτῶν οἱ αὐτοκράτορες· ἡ δὲ πρωτεύουσα αὐτῆς Σί-άν-φῦ εἶναι μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν ὠραιότερων, πολυανθρωποτέρων καὶ πλουσιωτέρων τοῦ κράτους. Περιέχει πλῆθος ἀρχαίων οἰκοδομῶν καὶ ἄλλων ἀρχαίων ἀντικειμένων, μάλιστα σῴζεται καὶ ἐπιγραφή τις ἀντιγεγραμμένη ἐξ ἄλλης πρωτετύπου εὐρισκομένης ἄλλοτε ἐπὶ τοῦ ὄρους Χοάγγ-χὸ, μνείαν ποιούσης τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἰϋ, τοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰαὸ, ἥτοι 2,300 ἔτη π. Χ. ἀποξηράναντος τὰ ἐκεῖ λιμνάζοντα ὕδατα.

Ι. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

(Ἔπεται συνέχεια.)